

طالبان "کرام" مرکز ثقافت اسلامی را در غزنی ویران کردند

به تاریخ ۱۸ ماه می ۲۰۲۰ طالبان "کرام" در یک موتر پر از مواد انفجاری یک مرکز قوای امنیتی و مرکز ثقافت اسلامی غزنی را ویران کردند. غزنه که مرکز امپراتوری غزنویان بود، در طول تاریخ خود شگوفایهای زیادی را دیده و مصائبی را نیز تجربه کرده. بزرگترین جلال و شکوه غزنه در دوره غزنویان، مخصوصاً در وقت زمامداری سلطان محمود بود که در دربار او حدود ۴۰۰ شاعر، دانشمند و طبیب زندگی می کردند. زنده یاد میر غلام محمد غبار در خصوص این دوره چنین می نویسد: "در این دوره تمام شئون اجتماعی این کشور مراحل نهائی تکامل قرون وسطائی خود را می پیمود. زراعت و آبیاری منکشف بود و بند های آب ساخته می شد، صنایع و پیشه وری مخصوصاً نساجی و فلز کاری مترقی بود. آرت و هنر به مدارج بلند رسیده بود و شهکاری ادبی در این دوره به میان آمد. ابنیه و عمارات عالییه ساخته شد، شهر های عمده افغانستان مانند بلخ، هرات، کابل، مرو و نیشاپور، مراکز بزرگ تجارتي آسیای وسطی بود. تنها بلخ دو صد هزار نفوس داشت. راه ابریشم که قسماً از قلمرو دولت غزنوی می گذشت، کاروانهای عظیمی در آن حرکت می نمود و چین و هند را با مدیترانه وصل می نمود. راههای تجارتي مامون و کاروانسراها آبادان بود. این کاروانها اموال افغانستان و چین و هند و ترکستان و ایران و عراق و مصر و شام را حمل می کردند. در مال التجاره آنها برده و مواشی و منسوجات و عطریات و ادویه و آلات فلزی و اسلحه و احجار کریمه و ظروف مسین و کاغذ و پشم و پوست و چرم و حبوب و شمع و روغن و غیره اشیا شامل بود.

آسیابهای بادی و آبی و چرخهای آب کشی موجود بود، جو و گندم، پنبه و برنج، انگور و کشمش، بادام و پنیر، سرکه و شراب تولید می گردید. در پهلوی زراعت، صنایع نساجی، قالین بافی، فلزکاری، اسلحه و صابون و ظروف سازی پیشرفته بود. قسماً معادن نقره و سرب و سایر معدنیات کار آمد به کار افتاده بود... صنایع زرگری و آهنگری، معماری و نجاری، مثل خاتم کاری، کنده کاری، آبنوس کاری و نقاشی در شهر ها ترقی کرده بود و موسیقی رونق داشت... مساجد و مدارس با اوقاف فراوان در تمام شهر های آبادان مراکز عمده تعلیم و تحصیل به شمار می رفت. اشخاص مشهوری مانند فردوسی و ابوریحان در غزنه زندگی داشتند. شهر غزنه که کانون ادب دری در آسیای وسطی بود، شعرائی چون عنصری، و فرخی و سنائی، اسدی و مسعود سعد، ابوالفرج و سید حسن می پرورید. مرمر های حکاکی شده، کج بری های قصور، نقاشیهای لشکری بازار،

ظروف فلزی و کاشی جلا دار، چوبهای کنده کاری شده، مناره های غزنی، طاق بست و غیره هنوز از ارتقای صنعت و معماری دوره غزنوی حکایت می کند. شهر غزنی در دوره غزنویان دارای قسمت کهنه "ارگ" در مرکز و شهرستان با دیوار در اطراف مرکز و روض در بیرون شهرستان دارای دوکانهها، بازارها و غیره بود. خانه ها از چوب و آجر ملون آباد می شد که با موزائیک مصر شباهت داشت. قسمت اشراف نشین شهر تا نیمه قرن دوازدهم بسیار مزین بود. در عهد سلطان محمود غزنوی کتابخانه بزرگ در غزنه موجود بود، و هم او چند "بند آب" ساخته بود که یکی آن "بند سلطان" بود. این بند ها تا دوره بابر شاه تیموری در غزنه آباد بود. فقاقت و عرفان اسلامی نیز در این دوره به سیر تکاملی خود دوام می داد... و اما علاءالدین در شهر زیبا و مشهور غزنین چه کرد؟ او بفرمود تا عروس شهر ها را آتش زدند و هفت شبانه روز بگذاشتند تا بسوخت... چون هفت روز بگذشت و شب هشتم شد، شهر تمام خرابه گشت و سوخته شد... (افغانستان در مسیر تاریخ، جلد اول، میر غلام محمد غبار، صفحات ۱۱۴، ۱۱۵ و ۱۳۰).

بعد از طی سالهای متمادی غزنه آرام آرام دوباره آباد شد و بعد از فروپاشی حکومت طالبان کم و بیش پروژه های عمرانی در آن ولایت به ثمر نشست. غزنی در سال ۲۰۰۴ طی کنفرانس وزاری فرهنگ کشور های اسلامی در الجزایر رسماً به حیث "مرکز ثقافت اسلامی" شناخته شد که شامل پروژه های متعددی می شد مانند اعمار یک تعمیر برای "مرکز ثقافت اسلامی"، اعمار میدان هوایی، عمران سرکها، معرفی فرهنگ غزنه و غیره.

مراسم جشنواره ۲۰۱۳ در مرکز ثقافت اسلامی در غزنی.

مرکز ثقافت اسلامی در غزنی.

دولت آلمان، مخصوصاً پوهنتون تخنیکي آخن با مصرف ۱,۷ میلیون دالر نیز در این پروژه کمک کرده، دیوار های تاریخی اطراف شهر را بازسازی نموده و مرکزی را برای حفظ و نگهداری اسناد فرهنگی اعمار نمود. در این پروژه کشور های دیگری مانند بریتانیا، عمان و غیره نیز همکاری کردند. همچنان از جانب دولت افغانستان و سازمانهای تعلیم و تربیه، دانش و فرهنگ سایر کشور ها برای اعمار این پروژه کمک صورت گرفت.

مرکز ثقافت اسلامی به حیث بزرگترین پروژه ولایت غزنی در سال ۲۰۱۳ میلادی تکمیل گردید. به قول خبرنگاری صدای افغان این مرکز دارای حدود ۱۰۰ پروژه می باشد که ۳۰ میلیون دالر هزینه برداشته. در نظر بود که در این ساختمان یک پوهنتون زمین شناسی و اکتشاف معدن نیز تأسیس شود. همچنان آبدات تاریخی در این ارتباط مرمت کاری شدند. شهر غزنی از سوی سازمان علمی- فرهنگی آیسیسکو به عنوان مرکز فرهنگی جهان اسلام معرفی شده است. مراسم نخست جشنواره ۲۰۱۳ غزنی با اشتراك نمایندگان سازمان آیسیسکو و وزرای برخی از کشورهای اسلامی و اعضای کابینه افغانستان در غزنی برگزار شد.

به تاریخ ۱۸ ماه می ۲۰۲۰ طالبان "کرام" این مرکز ثقافت اسلامی را ویران کردند.

تصاویری از تخریب مرکز ثقافت اسلامی در غزنی به دست طالبان. تصویر از تلویزیون طلوع، اخبار ساعت ۶ مؤرخ ۱۸ ماه می ۲۰۲۰.

طالبان بارها بر ولایت و شهر غزنی حمله کرده، مردمان بیگناه و حتی کودکان را کشته و آبادیها را به ویرانه تبدیل کرده اند که مثالهای آن در حملات این گروه ویرانکار در تابستان ۱۳۹۷ برهمگان هویدا است. جالب است که دونالد ترامپ رئیس جمهور امریکا به تاریخ ۱۹ ماه می ۲۰۲۰ گفت که: "طالبان از حضور قوای نظامی امریکا در افغانستان از ما پول می گیرند." آری! طالبان وحشی و ویرانگر از کفار و تجاوزگران پول می گیرند و با آنها صلح و صلاح می کنند و به دروغ ادعا دارند که گویا بر ضد اشغال می جنگند. واقعیت اینست که طالبان وحشی هم میهنان و همکیشان خود را هر روز با قهاریت و عصبیت به قتل می رسانند و میهن خود را به فرمان اجنبیها ویران می کنند. جالبتر اینکه برهان الدین ربانی طالبان را "فرشتگان صلح" و حامد کرزی آنها را "برادران ناراضی" می خواندند.

این "فرشتگان صلح" برهان الدین ربانی و "برادران ناراضی" حامد کرزی کاری ندارند جزء کشتار و ویرانی، شلاق زدن روزانه مرد و زن، برپا کردن محاکم تفتیش عقاید، دخالت در حریم خصوصی مردم، سلب آزادیها و نادیده گرفتن حقوق مدنی و بی پروایی به عزت، کرامت و شرافت انسانی و تبعیض آشکار بر ضد زنان، تمسخر میثاقهای بین المللی و خندیدن به حیثیت علم و دانش و برپا دادن منافع ملی و بی اعتنایی به خدمات عمومی و ویران کردن تأسیسات عام المنفعه و غیره. ازینرو درین اوضاع و احوال هیچ امری مهمتر از مبارزه بر ضد این جنایتکاران نیست، جنایتکارانی که قصد دارند که حال و آینده ما را بر باد و کشور ما را به جهنم تبدیل کنند. مرگ و نفرین باد بر این گروه مزدور، عقبگرا، نوکرمنش، ویرانگر و زالو صفت!

پایان